

Wronowice

Wronowice

Wronowice leżą na prawym brzegu rzeki Łososiny, na południowym stoku lesistych wzgórz sięgających 627 m n.p.m. I tu nie brak wspaniałych widoków oraz połaci sadów, które są wizytówką gminy.

„Jeszcze dzisiaj starsi mieszkańcy opowiadają legendę o miejscu znajdującym się na granicy Łyczanki i Wronowic, zwanym „mogila”.

Rośnie tam jodła, na której zawieszona jest mała kapliczka z Chrystusem Frasobliwym. Kapliczka została umieszczona na pamiątkę zdarzenia, które miało miejsce dawno temu. W tym miejscu zbój zabił miejscową kobietę za szpulkę nici. Od tego czasu wszyscy przechodzący obok kapliczki łamali i rzucali gałązkę „jedliczki” pod figurkę.

W długie zimowe wieczory starsi ludzie snuli różne opowieści. Między innymi i o tej kapliczce, obok której podobno ukazywał się biały koń, biegnący na tylnych nogach. Kobieta mieszkająca obok nie miała czym palić w piecu i wzięła pewnego dnia ten stos „jedliczek” spod kapliczki. Całą noc nie zmrużyła oka, ponieważ słyszała żałosny głos: „oddaj mi moje koszulki” (jedliczki). Wczesnie rano nazbierała gałązki jedliczek i zaniósła pod kapliczkę.

Do dzisiaj mówi się, że w „mogile” straszy.”

Legenda wg przekazu p. Stanisławy Kmiecik z Łyczanki, opublikowana w albumie „Ta ziemia sercu najbliższa” (B. Cetnarowska, S. Golonka, Łososina 2011).

Historia

Wronowice to stara miejscowość, której korzenie sięgają XIV wieku. Według „Zbioru starych wsi sądeckich” powstanie wsi datuje się na 1334 r. Początkowo była to własność Klarysek ze Starego Sącza. Nieco później stały się Wronowice wsią szlachecką. Kolejnymi właścicielami byli: Marcin Wiernek, Wronowicki. Kmiecie i zagrodnicy płacili dziesięcinę.

W XVI w. miejscowość nosiła nazwę Wrocimowice. W II połowie XVI w. właścicielem wsi był Krzysztof Szałowski. We wsi była karczma, później sklep.

Z albumu „Ta ziemia sercu najbliższa” (B. Cetnarowska, S. Golonka, Łososina 2011).